

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 1919, sp. zn. Kr I 251/19

Číslo:

Právní věta:

I. K otázce spolupachatelství a účastenství obžalovaného, který věc jiným nalezenou ukrývá nebo na sebe převede.

II. Soud jest vázán toliko skutkem v obžalobě uvedeným, nikoliv jeho právní kvalifikací.

III. Není na překážku pro rozhodnutí soudu, byl-li obžalovaný pro skutek postižen v jiném řízení.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.10.1919

Spisová značka: Kr I 251/19

Číslo rozhodnutí: 96

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

§ 267 tr. ř. výslovně stanoví, že jest soud nalézací návrhy žalobcovými vázán jen potud, že nesmí obžalovaného uznati vinným skutkem, na nějž žaloba ani původně nezněla. V souvislosti s tím stanoví § 262 tr. ř., že soud, nejsa vázán označením skutku v obžalobě, po slyšení stran vynésti má rozsudek dle svého právního přesvědčení, má-li za to, že skutečnosti obžalobě za podklad sloužící samy o sobě neb ve spojení s okolnostmi teprve při hlavním přelíčení na jevo vyšlými zakládají zakládají jiný trestný čin než ten, jenž v obžalobě byl označen, ač-li nespadá pod příslušnost soudu porotního. V přítomném případě žalován byl stěžovatel pro svou spoučinnost při zpeněžení tabáku Josefem S. nalezeného, protože tabák ten od S. koupil. Pro tentýž skutek byl obžalovaný též odsouzen. Jediný rozdíl mezi obžalobou a rozsudkem spočívá v tom, že obžaloba kvalifikovala dotýčný skutek jako podílnictví na krádeži, kdežto soud nalézací, zjistiv na základě okolností při hlavním přelíčení na jevo vyšlých, že tabák Josefem S. nebyl odcizen, nýbrž nalezen, odsoudil stěžovatele pro zločin podvodu dle § 197, 201 c) tr. z. Ne různý, nýbrž tentýž skutek jest podkladem jednak obžaloby, jednak rozsudku; státní zastupitelství a soud nalézací rozcházejí se jen ve svém právním nazírání na skutek zažalovaný. Podřaditi čin zákonu náleželo nalézacímu soudu bez ohledu na právní názor veřejného žalobce.

Stěžovatel dle zjištění rozsudku nezakoupil předmět původu podezřelého, nýbrž věc, o níž věděl, že byla Josefem S. nalezena. Mínil-li konečně zmateční stížnost, že koupě tabáku od S. není více trestnou dle trestního zákona, jelikož byl za ni souzen a pokutován již pro přečin důchodkový, tedy přehlíží, že trest důchodkový nemůže prejudikovati otázce, nespadá-li dotyčná činnost též pod trestní zákon.

Zjištěno jest v přítomném případě, že Josef S. tabák nalezený jím na poli při trati železniční odnesl do blízkého domku Václava H. a požádal ho, by mu dovolil, balík prozatím v jeho domku uschovati, že Václav H. S-ovi na jeho dotaz, co má s nalezeným tabákem dělati, řekl, by se zeptal Vojtěcha K., zdali jej koupí, a zároveň z ochoty svolil, by S. v jeho domku nalezený tabák složil, než se s M. dohodne, že S. zašel k Vojtěchu M., řekl mu, že tabák nalezl, nabídl jej Vojtěchu M. ke koupi a že M. tento tabák, přesvědčiv se zprvu o něm v domku Václava H., od S. za 3.000 K koupil. Lze stranou ponechati, nedopustil-li se vzhledem k tomu, že věc nalezená nepozbývá této vlastnosti, i když se z rukou nálezce samotného do rukou třetí osoby dostane, i Vojtěch M., když tabák o němž věděl, že jej S. nalezl, potají koupí na sebe převedl, již touto činností samostatně jako přímý pachatel zločinu podvodu dle § 197, 201, písm. c) tr. z. Dle shora zjištěného stavu věci nelze však přisvědčiti náhledu zmateční stížnosti, že skutek Josefa S. zakládající zločin podvodu zatajením nálezu, byl již dokončen tím, že S. nalezený tabák k sobě vzal a v domku H. uschoval, takže přistoupení M v tomto stadiu spadatí by mohlo jen pod hledisko § 6 tr. z. Zúmyslné zatajení a přivlastnění nálezu se strany Václava S. záleželo v tom, že, vzav sebou na poli nalezený tabák do domku H., tam jej s jeho svolením ukryl a na jeho vyzvání za účelem prodeje ihned s M. do vyjednávání se pustil, jež skutečně ke koupi tabáku M. vedlo. Teprve tímto prodejem tabáku byla na straně Josefa S. činnost zatajení a přivlastnění nálezu skončena, neboť jím došel úmysl, nalezený tabák sobě přivlastniti, svého uskutečnění. Již dle přirozeného smyslu slova pozůstává přivlastnění si nějakého předmětu v tom, že pachatel nakládá s věcí cizí jako se svým majetkem. Prodal-li Josef S. konečně tabák jím nalezený Vojtěchu K., nakládal takto s tabákem jako se svým majetkem a vykonával oprávnění, jež náleží vlastníkov. K této činnosti přistoupení stěžovatel Vojtěch M. ještě před jejím dovršením tím, že na vyzvání S. odebral se do domku K., zde nalezený tabák prohlédl a koupí uzavřel. V činnosti této dlužno spatřovati spolupachatelství neboť jen společnou činností obou obžalovaných S. a M. uskutečněna byla skutková povaha zločinu. Pojem spolupachatelství pak nevyžaduje, by každý z účastníků od začátku až do konce provedení zločinu se účastnil. Povaha věci jako předmětu nalezeného lpí na tomto předmětu a ustanovení § 201, písm. c) tr. z.: „kdo“ zní zcela všeobecně, takže nutno jeho užití nejen na toho, kdo bezprostředně věc nalezl, nýbrž také na ony osoby, do jejichž rukou věc nalezená po té se dostane. Avšak i nehledíc k tomu jest tu zločin dle §§ 197, 201 c) tr. z., protože zákon pokládá v § 197 tr. z. jednání předsevzaté v úmyslu, způsobiti škodu, za dokonany zločin podvodu bez ohledu na výsledek, t.j. na způsobení škody, dosažení zisku neoprávněného atd., pročež byl-li zločin sice spáchán, avšak výsledku dosaženo nabylo a spojil-li se s pachatelem prvním pachatel druhý, by docílil onoho výsledku společně s prvním pachatelem anebo samostatně, tento druhý pachatel není nikterak beztrestným, nýbrž se dopouští sám právě téhož zločinu, jako pachatel první.

Odůvodněna jest však zmateční stížnost státního zastupitelství proti sprostění spoluobžalovaného Václava H. z obžaloby, vznesené naň pro zločin podílnictví na krádeži, pokud, opírajíc se o § 281 č. 9 a) tr. ř. domáhá se odsouzení Václava H. pro zločin podvodu dle § 197 a 201 c) tr. z. Soud nalézací, zjistiv spolupůsobení Václava H. při zatajení a prodeji nalezeného tabáku, odůvodňuje výrok osvobozující tím, že Václav H. prokázal jen jakousi ochotu Josefu S., že však nálezu sám neukryl a z nálezu ničeho si nepřivlastnil. Mylnost tohoto odůvodnění vyplývá již z toho, co shora ohledně Vojtěcha M. bylo uvedeno. Dle toho, co svrchu bylo uvedeno, nebylo podvodné jednání obžalovaného Josefa S. v době, kdy se ocitl se svou kořistí v domku obžalovaného Václava H., dokonáno, předsevzalť ještě po té, prodáv tabák Vojtěchu M., úkon, jenž jeví nepochybně známky nakládání s věcí jako se svým majetkem. Josef S. nezamýšlel ponechati si tabák, jenž nalezl, chtěl jej zpeněžit; chtěl-li toho dosíci, musil nutně pokračovati ve svém podvodném jednání. Obžalovaný Václav H. přispěl k dosažení tohoto úmyslu obžalovaného Josefa S. tím, že připustil, by tento nalezený tabák u

něho uschoval. Dle § 5 tr. z. dopouští se zločinu, kdo přispívá k jeho bezpečnému vykonávání.